

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1-По3 11/25
10.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Оливере Анђелковић, председника већа, судија др Миодрага Мајића и Весне Лукачевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, одлучујући о жалби окривљеног АА, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.По3.бр.62/23 од 24.02.2025.године, у седници већа одржаној дана **10.04.2025. године**, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца из Београда, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Београду К.По3.бр.62/23 од 24.02.2025. године, **се ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.По3.бр.62/23 од 24.02.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2022. године до 28.04.2022. године. На основу члана 185 став 7 КЗ у вези члана 87 КЗ, од окривљеног се одузима један хард диск марке “Seagate”, модел “Barracuda”, серијског броја ..., који је од њега привремено одузет потврдом СБПОК, Одељење за сузбијање високотехнолошког криминала Кпп.Пов.бр.501/22 од 29.03.2022. године. На основу члана 7 став 1 тачка 1, тачка 2, тачка 3, тачка 4 и тачка 5 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, према окривљеном ће се после издржане казне затвора спровести следеће посебне мере:

1.обавезно јављање надлежном органу полиције и Управе за извршење

кривичних санкција,
2.забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица (вртићи, школе и сл.),
3.обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа,
4.обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места,
5.обавезно обавештавање о путовању у иностранство,
које ће се спроводити најдуже 20 (двадесет) година после извршене казне затвора.
Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара и да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Београду износ од 13.125,00 динара и Вишем суду у Београду износ од 17.250,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио окривљени АА, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се ожалбена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелациони јавни тужилац из Београда је, поднеском Ктж.бр.321/25 од 02.04.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду, као другостепени, одбије као неосновану жалбу окривљеног АА, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду К.По3.бр.62/23 од 24.02.2025.године, те првостепену пресуду потврди у целости.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца из Београда, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, и по службеној дужности, сходно одредби члана 451 став 2 Законика о кривичном поступку, нашао:

Жалба је неоснована.

Жалбом окривљеног АА првостепена пресуда се оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указивањем да он није тврдио да му се дешавало да више пута случајно скине фолдер у коме се поред порнографије за одрасле налази и дечија порнографија, као што је то био само један случај са јапанском књигом о нудизму, већ је под појмом “узгред” мислио да када на основу кључних речи изабере одређени торент, са одређеним директоријумима, да тада тек када их почне скидати, по називима фајлова тих директоријума, може се, а и не мора видети да се у њима налази инкриминисани садржај, а у неким случајевима се ни по називима слика не може закључити њихов забрањени садржај, као што је то случај са директоријумом где се налази 1.291 фотографија са малолетничком порнографијом, величине 921 МВ, где се по називима фотографија уопште не може утврдити њихов забрањени садржај, јер фотографије имају називе који су комбинација слова и редних бројева, па се тек прегледањем слика може утврдити њихов стварни садржај. Жалбом се наводи да је могуће да је неко скинуо цео директоријум са фотографијама и такође је могуће да он није прегледан, јер су читавани и разни други директоријуми других торент датотека,

па је могуће да је преглед неког од њих изостао. При томе се указује да је утврђено да је све остале датотеке са било каквом порнографијом избрисао, па ако неки директоријум са порнографијом није избрисао, то може бити само ако тај директоријум није ни приметио да постоји у његовом компјутеру, којем имају приступ и супруга и деца када желе да погледају неки филм, те да због њих не би дозволио да такви директоријуми остану у компјутеру. Стога је према жалбеним наводима окривљеног погрешан закључак првостепеног суда да је имао намеру да намерно скида слике забрањеног садржаја у компјутер.

Апелациони суд у Београду ове жалбене наводе окривљеног оцењује као неосноване, из разлога што је првостепени суд, приликом доношења побиијане пресуде, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, када је нашао да је окривљени АА, дана 29.03.2022. године, у свом стану у ..., улица ... број ..., у стању урачунљивости, свестан свог дела и његове забрањено, чије извршење је хтео, поседовао слике порнографске садржине настале искоришћавањем малолетних лица, тако што је на хард диску марке "Seagate", модел "Barracuda", серијског броја ..., држао 1.291 слику, укупне величине 921 MB, које су настале искоришћавањем малолетних лица у порнографске сврхе, а што је пронађено приликом претреса стана од стране полицијских службеника СБПОК и истог дана од њега привремено одузето.

Наиме, током поступка није било спорно да су се на хард диску марке "Seagate", модел "Barracuda", серијског броја ..., који је пронађен приликом претреса стана окривљеног и који је од њега привремено одузет, налазиле 1.291 слику укупне величине 921 MB, које су настале искоришћавањем малолетних лица у порнографске сврхе, будући да је исто у складу са писаним доказима у списима предмета – записником о претресу стана и других просторија, потврдом о привремено одузетим предметима, одштампаним скриншотовима, односним и допунским вештачењем, као и изјашњењем вештака Андрије Петровића, при чему ни окривљени наведено током поступка није оспоравао.

Међутим, оно што је било спорно током овог кривичног поступка јесте да ли је окривљени имао сазнање о постојању наведеног материјала, с обзиром на његову одбрану да није знао за предметни материјал, наводећи да након што је осуђен за исто кривично дело више није претраживао порнографски садржај са малолетним лицима, већ искључиво порнографски садржај са одраслима, али да се дешавало да се уз тај садржај скине и садржај са малолетним лицима и да не прегледа материјал који је скинут, а да је брисао сав такав материјал уколико би се грешком скинуо, након што га је прегледао, на шта се и жалбом окривљеног указује.

По оцени овога суда, правилно је првостепени суд закључио када такву окривљеног у односу на предметни хард диск није прихватио, будући да је иста у супротности са осталим изведеним доказима, правилно налазећи да је таква његова одбрана нелогична, неубедљива и очигледно срачунато дата у циљу избегавања кривице, о чему су у образложењу ожалбене пресуде, на странама 12-14 дати јасни и довољно аргументовани разлози, које као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, из основног, а нарочито допунског електронског и информатичког форензичког вештачења предметног хард диска неспорно је утврђено да се на њему

налази 1.291 слика, укупне величине 921 MB, које су настале искоришћавањем малолетних лица у порнографске сврхе, које егзистирају у фајл систему као активни (необрисани) фајлови, а да наведене фотографије нису обрисане, с тим што не постоје подаци на основу којих би се могло утврдити да су наведене фотографије прегледане, али је анализом садржаја фолдера у којима се налазе наведене фотографије утврђено да у тим фолдерима не постоји други садржај, што је ближе појаснио и вештак Андрија Петровић на главном претресу, наводећи да на овом хард диску постоје само фотографије, односно материјал који потиче од малолетничке порнографије и да ничег другог на њему није било, а да се ради о активним фајловима који нису обрисани.

Вештак се у допунском налазу изјаснио и у вези одбране окривљеног да се садржај са малолетничком порнографијом “скидао” узгред, мимо његовог знања док је скидао материјал са порнографијом за одрасле, појашњавајући да није немогуће да се у једној преузетој архиви нађе и порнографски садржај са одраслим особама и порнографски садржај са малолетним лицима, али да је могућност да се то деси изузетно мала, а собзиром да је окривљени навео да му се то десило више пута, вештак је навео да сматра крајње невероватним да се такав догађај понављао, а посебно што приликом вештачења нису пронађени подаци о постојању порнографског садржаја са одраслим особама и порнографског садржаја са малолетним лицима на истим локацијама у фајл систему.

Стога је и за овај суд неприхватљива одбрана окривљеног да је на овај начин дошло до тога да се на предметном хард диску нађу фотографије порнографске садржине настале искоришћавањем малолетних лица, најпре јер на њему уопште није било фотографија са порнографијом за одрасле, те спорне фотографије нису могле да се преузму уз такве фотографије, а собзиром да се ради о великом броју фотографија порнографске садржине са малолетним лицима, и то укупно 1.291, исте нису могле случајно да се нађу у истом фолдеру и да осим њих нема другог садржаја, како то правилно закључује првостепени суд.

При томе је првостепени суд имао у виду да вештачењем није могло бити утврђено да ли је садржај прегледан, али је правилно нашао да исто није од утицаја, јер је за постојање предметног кривичног дела довољно само поседовање, при чему је и нелогично да је неко поседовао фотографије, а да их није прегледао, нарочито ако се има у виду да су се само фотографије са таквим садржајима налазиле, те су морале на неки начин да се издвоје и сместе у исти фолдер. Истовремено, правилан је и закључак првостепеног суда да не прихвати ни одбрану окривљеног да је, из разлога да не би скидао порнографски садржај са малолетним лицима, за скидање садржаја са интернета користио програм “Torrent” и да је престао да користи софтвер “Emule” јер је вештак Андрија Петровић објаснио да између њих нема велике разлике, да је разлика искључиво козметичка и да се фајлови и преко “Emule” и преко “Torrent” размењују преко истог програма “PEER TO PEER”.

Правилно је првостепени суд закључио када није прихватио ни одбрану окривљеног у делу у којем је објашњавао да га малолетничка порнографија не интересује, а да се бавио истраживањем сексуалности, да је писао књиге из области антропологије и психологије, где је обухваћена и сексологија као посебан вид развоја, као и да је написао књигу везану за васпитање деце, у којој је описао сексуалност у

фази адолесценције, иако то није била његова струка, али је то био предмет његовог интересовања, што је потврдила и његова супруга, будући да писање књига и чланака у часописима или по друштвеним мрежама, истраживање нечега или бављење нечим, и по оцени овога суда не захтева поседовање фотографија са порнографским садржајем са малолетним лицима, а посебно не на такав начин и у толикој количини, посебно што је већ осуђиван за исто кривично дело и што му је било познато да поседовање таквих фотографија представља кривично дело, како то правилно оцењује првостепени суд.

Правилно је првостепени суд закључио када није прихватио ни исказ сведокиње ББ, која је као супруга окривљеног очигледно пристрасна и заинтересована за исход поступка, а која је тврдила да окривљени није могао да сакупља предметни садржај јер доста времена проводе заједно и потврдила да се он бавио истраживањем и писањем књига, али се изјаснила да јој је супруг признао да је скидао порнографију за одрасле, да се покајао и да јој је објаснио да је то био тренутак искушења, из чега произлази да ни она није имала сазнања да је он поседовао спорне фотографије, али да верује у оно што јој он каже.

Апелациони суд у Београду је код таквог стања ствари у потпуности прихватио став првостепеног суда у погледу оцене одбране окривљеног и оцене свих доказа изведених током поступка, при чему је првостепени суд све изведене доказе критички анализирао, ценио сваки појединачно и довео их у међусобну везу повезивањем чињеница које неспорно произлазе из изведених доказа и за свој став дао јасне, недвосмислено, довољно аргументоване и за Апелациони суд у Београду у свему прихватљиве разлоге и на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, када је нашао да су у радњама окривљеног АА садржана сва битна обележја кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, правилно налазећи да је окривљени био свестан и знао да поседује слике порнографске садржине настале искоришћавањем малолетних лица, па је то и хтео, дакле да је поступао са директним умишљајем, уз свест о забрањености дела, па како није било околности које би искључиле кривицу или противправност, то га је правилно првостепени суд огласио кривим за наведено кривично дело.

Апелациони суд у Београду је првостепену пресуду испитао у погледу одлуке о кривичној санкцији по службеној дужности, сходно члану 451 став 2 ЗКП, поводом жалбе окривљеног АА, с обзиром да је жалба изјављена због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, али не и због одлуке о кривичној санкцији.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, правилно, у смислу члана 54 Кривичног законика, ценио све околности које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног нашао да се коректно држао током поступка, да је ожењен, отац двоје пунолетне деце, док је од отежавајућих околности нашао да је осуђиван и то за исто кривично дело и да је у размаку мањем од једне године од претходне осуде поновио кривично дело.

Првостепени суд је, имајући у виду све напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му је, применом члана 63 КЗ, урачунао време проведено у притвору, очекујући да ће се изреченом казном остварити сврха кажњавања и општа сврха изрицања кривичних санкција, предвиђене чланом 4 и 42 КЗ, као и да ће се утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела.

Такође, с обзиром да је окривљени учинио кривично дело против полне слободе према малолетним лицима, које спада у подручје примене Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима у смислу члана 3 став 1 тачка 8, а имајући у виду сврху спречавања даљег вршења ових кривичних дела и да је прописано њихово обавезно изрицање у случају осуде на казну затвора, правилно је првостепени суд окривљеном изрекао посебне мере предвиђене чланом 7 став 1 тачка 1, 2, 3, 4 и 5 наведеног закона и одредио да ће се исте спровести након издржане казне затвора и то најдуже 20 (двадесет) година после извршене казне затвора.

Сходно свему напред наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Бранислава Муњић,с.р.**

**Председник већа-судија
Оливера Анђелковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић